

عنوان مقاله:

بررسی اثرات اتفان و تراکم بوته برورس ، عملکرد و اجزا عملکرد گندم (*Triticum aestivum* L)

محل انتشار:

اولین همایش ملی کشاورزی در شرایط محیطی دشوار (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

کریم امیری توسلی - کارشناس ارشد زراعت

خلاصه مقاله:

ارتفاع زیاد ارقام محلی گندم، دانه و خوشه نسبتاً سنگین آنها در انتهای ساقه، این گیاه را در معرض ورس یا خوابیدگی قرار می دهد همچنین تراکم بهینه برای هر گیاه زراعی در هر اکوسیستم زراعی جهت دستیابی به حداکثر عملکرد باید تعیین شود. به منظور بررسی اثرات اتفان و تراکم بذر بر ورس ، عملکرد و اجزای عملکرد گندم، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با 2 فاکتور در 4 تکرار و به مدت یکسال زراعی در شهر فارغان واقع در شمال استان هرمزگان به اجرا درآمد . فاکتور اول شامل ماده اتفان در چهار سطح (0، 150، 300 و 450ppm) در هکتار و فاکتور دوم شامل تراکم در سه سطح (500، 600 و 700) بذر در متر مربع بود . ماده اتفان در اواخر دوره پنجه زنی به گیاه اسپری گردید. نتایج نشان داد که بیشترین عملکرد دانه با میزان 8880 کیلوگرم در هکتار مربوط به تیمار تراکم 500 بوته در متر مربع و به کار بردن 150 پی پی ام اتفان بود و کمترین میزان عملکرد دانه به میزان 2760 کیلوگرم در هکتار مربوط به تیمار تراکم 700 بوته در متر مربع و عدم مصرف اتفان بود. بررسی درصد ورس نشان داد که بیشترین درصد ورس در بین تیمارهای آزمایش متعلق به تیمار عدم استفاده از اتفان و تراکم بالای بذر یعنی 700 بوته در متر مربع بود. در بین تیمارهای به کار رفته کمترین ورس متعلق به بکار بردن غلظت 400 پی پی ام اتفان و تراکم بذر 500 بذر در متر مربع بود. در نهایت می توان نتیجه گرفت که در این آزمایش غلظت مناسب جهت جلوگیری از ورس و همچنین عملکرد بالا در غلظت های 300 و 450 پی پی ام اتفان در تراکم 500 بوته در متر مربع می باشد.

کلمات کلیدی:

گندم، تاریخ کاشت، سایکوسل، ورس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/352109>

